

[Elisabeth Bruun Olesen]

ternes fællesklubber alt for ofte har bøjet nakken for massefyringerne og for ledelsens angreb på faglige rettigheder og kutymmer. Svaret har altså været et øget klassesamarbejde lokalt. På B&W accepterede fællesklubben f.eks. i sin tid en strækning af byggeprogrammet, hvilket betød fyring af 450 arbejdere. I stedet burde man have rejst en kamp mod fyringerne, fordi B&W havde oparbejdet et stort overskud og igennem kamp kunne tvinges til at producere til lavere profit.

Vi mener, at man bør gøre op med den klassesamarbejdslinje. I Hamburg f.eks. forsøgte arbejderne på HDW-værftet og i Bremen på AG Weser at rejse en kamp mod fyringerne og lukning af deres arbejdsplads ved at opstille et modsvar med en plan til en alternativ produktion, og de besatte værftet.

Konkluderende vil jeg sige: hvis værfterne ikke vil en omstilling, må de klare sig selv. Vi har for øvrigt en anbefaling til dem: de kunne tegne deres egen forsikring til en bevarelse af værftet. I gode tider oparbejder de kæmpeoverskud, dem kunne de sætte ind i et fond til overlevelse af værfterne i dårligere tider.

Glønborg (KrF):

Kristeligt folkepartis erhvervspolitiske ordfører, fru Inger Stilling Pedersen, havde ikke beregnet, at forhandlingerne om kortafgifterne ville tage så lang tid, og måtte derfor desværre tage af sted.

Men jeg kan sige, at kristeligt folkeparti gerne deltager i den del af værftspakken, som kræver, at folkettinget træder ind.

Vi kan naturligvis ikke bevidstløst fortsætte en linje som den, der betrædes her. Der er det hensyn at tage, at vi ikke kommer til at holde liv i noget på en unaturlig og kunstig måde, og der er hensynet til de internationale aftaler, men kristeligt folkeparti mener, at vi med rimelig god samvittighed kan gå så langt, som det er vist i dette forslag.

Vi glæder os over, at det er et led i en hel pakke, for vi mener klart, at der er brug for den pakke.

Nu bemærkede jeg, at den foregående ordfører var helt i Hamburg; det er måske tilladt mig i den anledning uden at træde uden for dagsordenen at tage til Nordjylland, hvor jeg kommer fra. Når industriministeren i den skriftlige fremsættelsestale bl.a.

nævner en fremskyndelse af statslige ordrer på skibe, hvor dette er formålstjenligt, er det mig måske tilladt at sige, at et nyt redningsfartøj i Hirtshals er særdeles formålstjenligt, og jeg håber, at industriministeren kan sejle uden om de problemer og forhindringer, der har været, så vi kan få den sag lykkeligt og hurtigt løst; det ville tjene både det ene og det andet formål godt.

Dohrmann (FP):

Det er jo en kendsgerning, at der på verdensplan findes en meget stor overkapacitet af værfter, og det har der faktisk været i mange år. Men her i Danmark har vi oplevet det lykkelige, at danske værfter trods de store omkostninger, de er belemetret med, har klaret sig særdeles godt. Det gjorde de danske værfter lige indtil sidste år; så begyndte det for alvor at gå galt. Hvorfor gjorde det det, og hvad gjorde folkettinget for at hjælpe værfterne? Folketinget gjorde lige præcis det modsatte af det, man gjorde alle andre steder, hvor man forsøgte at hjælpe sine værfter. Folketinget foretog som sin sidste handling før jul et leasingindgreb, et indgreb, som der blev advaret imod ikke alene fra værfternes side, men så sandelig også fra de involverede fagforbunds side; de var helt enige. Vi oplevede, at en konservativ skatteminister kom springende med et indgreb i form af et lovforslag, fordi han havde læst i B.T. og Ekstra Bladet, at der blev begået nogle skatteunddragelser, som man så flot kaldte det, og det skulle da stoppes. Hele folkettinget sov, men jeg kan forstå, at hr. Svend Heiselberg har undladt at stemme. Det er da ved nærmere eftertanke i øvrigt rigtigt nok, og hr. Svend Heiselberg skal i øvrigt være meget stolt over, at han mandede sig op til at gå imod sit eget parti i denne sag. Men vi så altså en konservativ skatteminister, der kom med et indgreb, som fratog værfterne en af de sidste muligheder, de havde for at konkurrere på nogenlunde, ikke lige vilkår, men alligevel noget, der snerper derhenad. Og nu ser vi så en anden konservativ minister, industriministeren, komme springende med et forslag, som i realiteten hverken vil gøre fra eller til. For sandheden om det forslag, vi behandler her, er jo, at uanset om det bliver vedtaget eller ej, vil danske værfter fortsat være ude i en meget alvorlig krise. Jeg tror